

1

L'aposta

Fer una **aposta** és jugar-se diners en alguna cosa.

Phileas Fogg era una persona molt coneguda entre l'alta societat de Londres.

Vivia en una casa situada en un dels millors barris de la ciutat.

Era un home **metòdic** i de poques paraules. Parlava tan poc sobre la seva vida i els seus orígens que gairebé ningú no sabia res d'ell.

No tenia ni dona ni fills, i tampoc no se sabia qui eren els seus pares.

Una persona és **metòdica** quan segueix unes regles de vida sense alterar-les mai.

No li agradava viatjar i feia molts anys que no sortia de Londres.

L'única cosa certa i sabuda
era que pertanyia al Reform Club.
Hi anava cada dia a dinar, a llegir el diari
i a jugar a cartes i a conversar amb els seus amics,
tots ells de la seva mateixa classe social,
com ara enginyers i banquers.

Phileas Fogg no treballava.
Era molt ric. Havia heretat una fortuna,
però ningú no gosava preguntar-li res sobre aquest tema,
perquè sabien que no li agradava parlar d'ell mateix.
A més a més, preguntar-ho era una cosa de mal gust:
no **s'adeia** amb l'ambient selecte del Reform Club.

Adir-se és
anar bé una cosa
amb una altra.

Fogg aparentava uns quaranta anys.
Era elegant, ordenat, puntual i tranquil
i s'ho agafava tot amb molta calma.
No suportava canviar de costums,
i per això seguia un ordre i un horari estrictes
en la seva vida diària.

El matí del 2 d'octubre de 1872,
Fogg havia d'entrevistar un nou majordom
que s'havia d'encarregar del seu servei personal.
Acabava d'acomiarar l'anterior,
culpable d'haver-li portat
l'aigua per afaitar-se dos graus més freda
que la temperatura que ell volia.

—Em diuen **Passepartout**, senyor
—va dir en presentar-se el candidat a majordom.

Era un jove francès d'aspecte amable i ulls blaus,
de pit ample i bona musculatura.
Semblava molt atent i servicial.

—Passepartout és el sobrenom que m'han posat,
per la meva capacitat de vèncer qualsevol obstacle.

—Veni recomanat,
i crec que em conveniu —va dir Fogg—.
Per això us vull donar una oportunitat.
A partir d'aquest mateix moment,
les onze i vint-i-nou minuts
del dia 2 d'octubre de 1872, esteu al meu servei.

Passepartout semblava inquiet i curiós.
Va mirar el seu rellotge
i va pensar que el senyor
s'equivocava de dos minuts.
Però li va agradar que fos tan **rigorós** com ell
en la qüestió del temps.
Era el que havia estat buscant desesperadament!
Una casa estable, una feina, un ordre extrem!
Tenia ganes de quedar-se una temporada
en un lloc fix,
i gaudir d'una vida rutinària.

Passepartout,
el sobrenom
del candidat
a majordom,
prové
de l'expressió
francesa *passer
par tout*, que vol
dir 'passa
pertot arreu'.

Algú és **rigorós**
si és molt
complidor
en el que fa.

La paraula anglesa **gentleman** s'usa per referir-se a algú que és molt educat, culte, refinat i de classe alta.

El jove francès havia fet de tot,
fins i tot d'acròbata en un circ.
Va alegrar-se molt de poder quedar-se en aquella casa,
tan neta i ordenada, al servei d'aquell **gentleman**.
Per això, quan el seu nou amo el va deixar sol a casa,
va recórrer totes les habitacions,
i va pensar que allà seria feliç.

—Ben bé el que necessitava!
Un home casolà i puntual com una màquina!
Una casa tranquil·la i silenciosa!
Unes ocupacions planificades i repetitives!
Just el que em convé!

La **lliura** és la moneda de diversos països, com ara el Regne Unit.

Després de sopar i de llegir el diari,
Fogg estava de tertúlia amb uns quants socis al Club.
Tothom parlava del robatori al Banc d'Anglaterra.
Feia tres dies, un desconegut
havia robat 50.000 **lliures**,
i la policia encara no l'havia pogut agafar.
Se sospitava que l'autor no era un lladregot qualsevol,
sinó un *gentleman* intel·ligent i sofisticat.

Una **colònia** és un territori que depèn d'un país estranger que el domina políticament i econòmicament.

—Segur que ja ha fugit del país,
i a veure qui el troba ara!
—es meravellava un enginyer amic de Fogg—.
Però li costarà amagar-se de la nostra policia.
L'Imperi britànic té **colònies** arreu del món...

—Sí, però la Terra és prou gran!

—deia un dels administradors del banc on havien robat.

—Ho era abans —el va contradir Phileas Fogg.

—El senyor Fogg té raó —va intervenir un banquer—.

Que no han llegit el diari d'avui?

Parla d'un estudi que demostra que actualment es pot fer la volta al món en només 80 dies!

Segons el diari, el viatge es podria fer en les etapes següents:

«De Londres a Suez (Egipte), amb tren i vaixell: 7 dies.

De Suez a Bombai (Índia), amb vaixell: 13 dies.

De Bombai a Calcuta (Índia), amb tren: 3 dies.

De Calcuta a Hong Kong (Xina), amb vaixell: 13 dies.

De Hong Kong a Yokohama (Japó), amb vaixell: 6 dies.

De Yokohama a San Francisco (Estats Units), amb vaixell: 22 dies.

De San Francisco a Nova York (Estats Units), amb tren: 7 dies.

De Nova York a Londres (Gran Bretanya), amb vaixell i tren: 9 dies. Total: 80 dies.»

—Sí, 80 dies, però sense comptar el mal temps, els possibles naufragis... —va afegir un enginyer.

—No, no, 80 dies tot comptat! —va dir Phileas Fogg.

–En teoria potser sí, senyor Fogg,
però en la pràctica...

M'apostaria 4.000 lliures que fer aquest viatge
en les condicions actuals és impossible!

–va insistir l'enginyer.

–Accepto el repte de demostrar-ho

–va dir Phileas Fogg–.

Tinc 20.000 lliures al banc i les arriscaria de gust
si el nostre amic manté la seva aposta.

–I tant que la mantinc! –va exclamar l'enginyer,
que es mostrava una mica ofès
per la insistència del seu company.

–Doncs bé, estic disposat a començar el viatge
avui mateix i aposto les meves 20.000 lliures
que d'aquí a 80 dies tornaré a ser en aquest club.

Un **xec** és un document que firma una persona per ordenar a un banc on té dipositats els seus diners que en paguin una certa quantitat a una altra persona.

Els socis presents van discutir la proposta.

Entre tots van decidir arriscar-se

i apostar 20.000 lliures contra les 20.000 de Fogg.

Van firmar els papers corresponents

i Fogg va deixar un **xec** pel valor pactat.

Eren les set del vespre.

Havia d'anar a casa,

enllestir la maleta i agafar el primer tren

a les vuit i quaranta-cinc minuts.

—Així doncs, senyors, ens tornarem a veure en aquesta mateixa sala el dissabte 21 de desembre a les vuit i quaranta-cinc minuts del vespre. Bona nit, senyors.

I es va acomiadar dels socis sense mostrar gens ni mica de pressa.

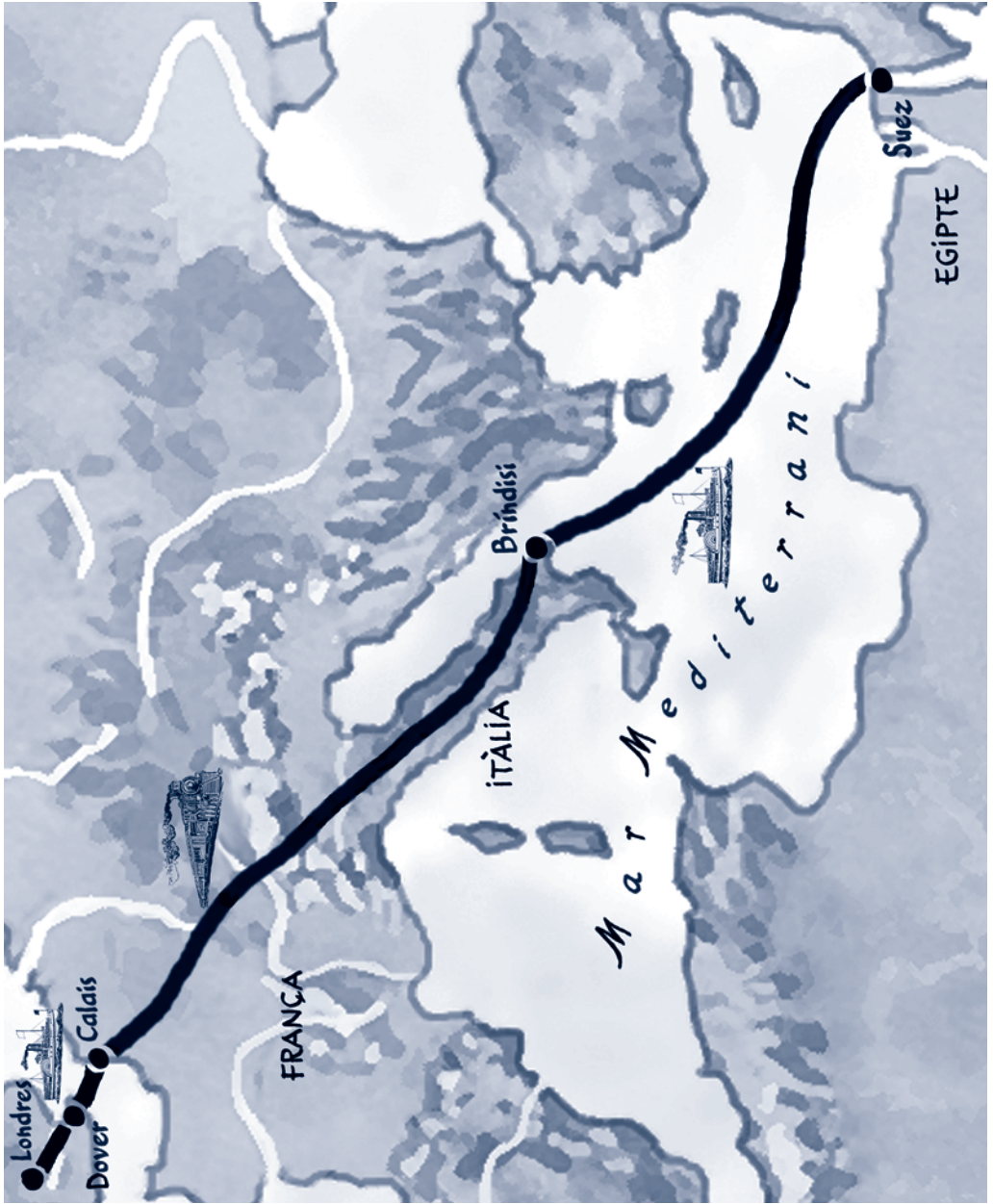
Passepartout havia llegit el full d'instruccions que li havia deixat el senyor Fogg a la seva habitació. S'hi especificaven totes les feines que havia de fer i els horaris que havia de complir. Per això es va estranyar quan el va sentir arribar a casa abans d'hora.

—Prepara les maletes.
Sortim d'aquí a deu minuts cap a Dover, on agafarem un vaixell fins a Calais. De Calais surt un tren que recorre França i ens deixarà a Bríndisi, a Itàlia. Un cop allà, anirem amb vaixell fins a Suez, a Egipte.

—Se'n va de viatge, senyor?

—Ens n'anem de viatge, Passepartout!
Farem la volta al món en 80 dies.

El francès no s'ho podia creure.

Feia només algunes hores que era en aquella casa i somiava amb la desitjada pau i tranquil·litat quan, tot d'una, el seu amo es proposava sortir a corre-cuita per anar a fer la volta al globus terraqüi!
Si el punxen no li surt sang!

—Espavila't, minyó, que m'hi he apostat un munt de diners! —va dir secament Phileas Fogg.

El pobre servent es va afanyar a fer les bosses i a recollir tots els estris que l'amo li demanava. No es va oblidar el passaport, que Phileas Fogg havia de fer **visar** als diversos països que travessarien. Aquesta seria l'única prova que demostraria que havia acomplert l'itinerari previst. També es van endur una bossa amb 20.000 lliures per pagar els bitllets i els allotjaments durant les etapes del viatge. I a les vuit i quaranta minuts ja estaven asseguts al compartiment del primer tren de la seva aventura.

—Senyor! —va exclamar Passepartout posant-se una mà al front—. M'he oblidat d'apagar el llum de la meva habitació!

—No pateixis.
T'ho descomptaré del sou quan tornem a casa.

Visar un passaport és fer-lo segellar per les autoritats d'un país estranger per poder circular-hi lliurement.

Aquesta partida tan repentina de Phileas Fogg
va provocar diverses reaccions entre la gent.
Ell no s'ho hauria imaginat mai.

La gent i els periodistes apostaven
per l'intrèpid viatger i les seves possibilitats d'èxit.
Uns altres van malfiar-se d'aquesta aposta sobtada.
Fins i tot, es va arribar a dir que Fogg,
un home misteriós de qui ningú no sabia gaires coses,
podia ser l'autor del robatori al Banc d'Anglaterra,
i que l'aposta de fer la volta el món en 80 dies
era la millor excusa per sortir de Londres
i desaparèixer amb els diners robats.

Aquesta idea es va escampar tant,
que la policia va decidir enviar un dels seus homes,
l'inspector Fix, perquè seguís el presumpte fugitiu,
mentre a Londres tramitaven un document legal
que permetés detenir-lo.
De moment, però, mentre no tinguessin aquest paper,
l'inspector Fix hauria de seguir de ben a prop
Phileas Fogg i el seu servent.